

БЛАГОДАТЬ, ЛЮБОВ І СПІЛЬНІСТЬ

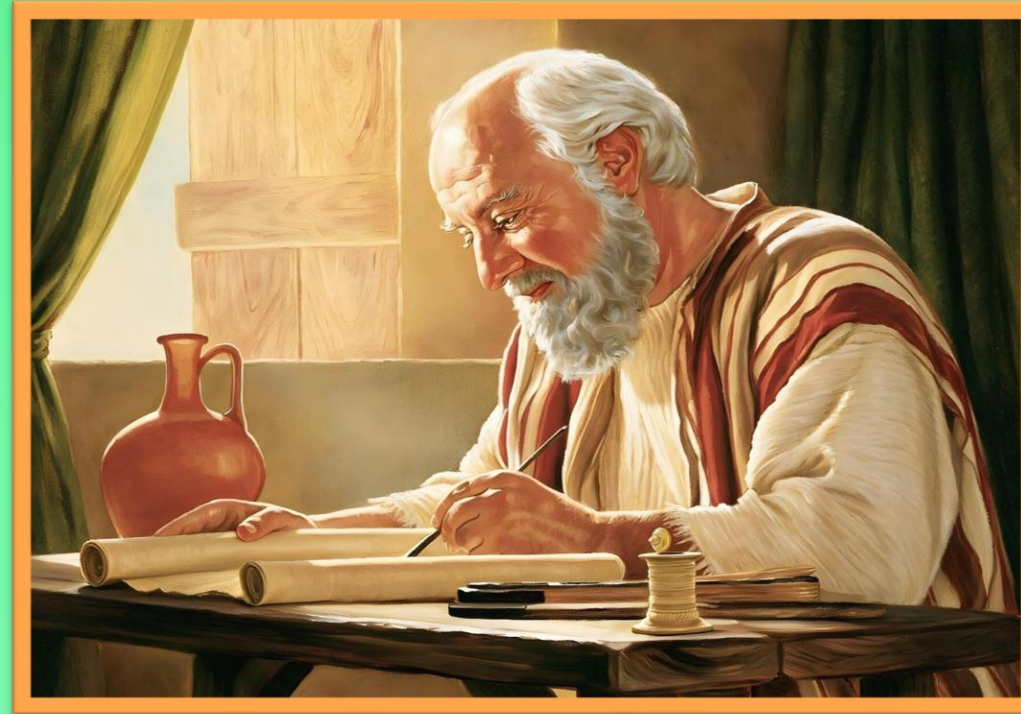
Урок 13 за 26 вересня 2026

«Благодать
Господа Ісуса
Христа, любов
Бога і
спільність
Святого Духа
– з усіма
вами.
[Аміль].»
(2 Коринтян 13:13)

Найпоширеніша формула на завершення листів Павла, яка з невеликими варіаціями використовується у 13 із 14 його послань, звучить так: «Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з вами» (Рим. 16:24; 1 Кор. 16:23; Гал. 6:18; Еф. 6:24; Флп. 4:23; Кол. 4:18; 1 Сол. 5:28; 2 Сол. 3:18; 1 Тим. 6:21; 2 Тим. 4:22; Тит. 3:15; Флм. 1:25; Євр. 13:25).

Однак у Другому листі до коринтян він робить важливий виняток. У своїх прощальних словах він згадує благодать, любов і спілкування всіх осіб Божества: Сина, Отця та Святого Духа (2 Кор. 13:14).

“Благодать Господа Ісуса Христа”

“Божа любов”

“Спільність Святого Духа”

“Нехай вони будуть з усіма вами”

“БЛАГОДАТЬ ГОСПОДА ІСУСА ХРИСТА”

“Адже ви знаєте благодать нашого Господа Ісуса Христа, що, будучи багатим, заради вас Він став убогим, аби ви збагатилися Його зубожінням” (2 Коринтян 8:9)

Павло починає і закінчує свій другий лист до коринтян згадкою про благодать Ісуса (2 Кор. 1:2; 13:14). У чому полягає ця благодать?

Він залишив вічні багатства небес і став бідним, щоб зробити нас спадкоємцями своїх багатств (2 Кор. 8:9)

Він прийшов у наш світ, щоб ми пізнали Його, полюбили Його і наслідували Його (Ів. 15:12)

Він упокорив себе і став покірним аж до смерті, щоб пробачити наші гріхи та дарувати нам вічне життя (Флп. 2:8)

А що відбувається з тими, хто отримав благодать?

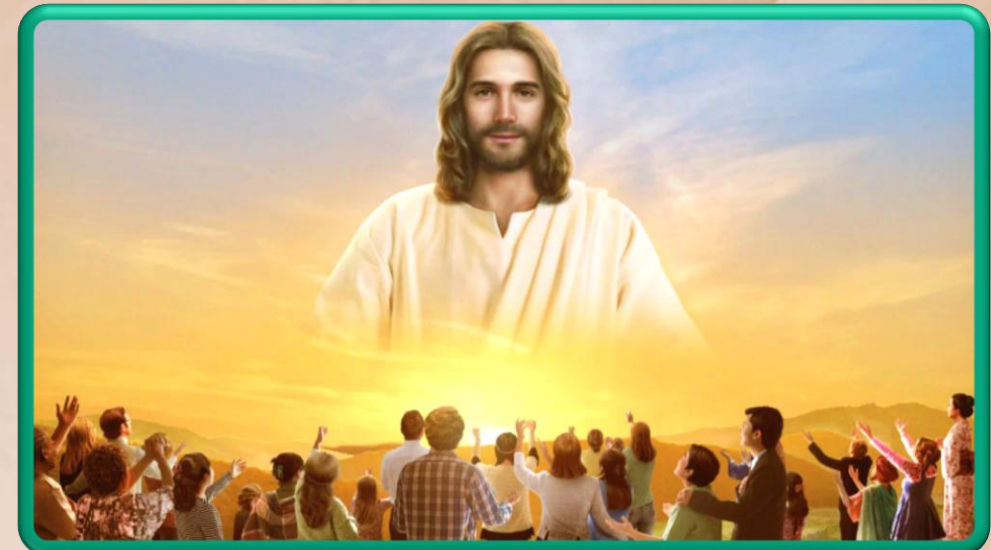
Ми виправдані (Рим. 3:24; Еф. 1:7)

Ми хвалимося надією (Рим. 5:2)

Ми отримуємо силу від Христа (2 Кор. 12:9)

Гріх не має влади над нами (Рим. 6:14))

Ми будемо царювати в житті з Ісусом (Рим. 5:17, 21)

“ЛЮБОВ БОГА” (1)

“Хто не любить, той не пізнав Бога, тому що Бог є любов.” (1 Івана 4:8)

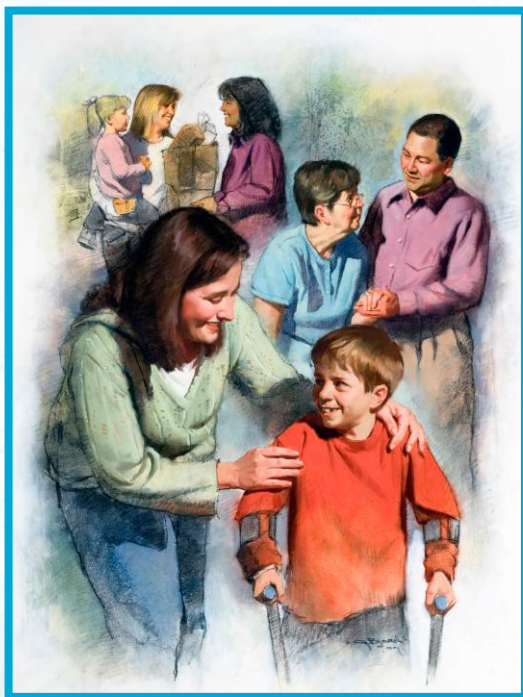
Біблія категорично стверджує, що Бог є любов (1 Ів. 4:8). Він вилив цю любов на все Своє творіння. Ми можемо побачити це у своїх серцях; у стосунках між батьками та дітьми; у прекрасних квітах; у співучих птахам; ...

Павло навчив коринтян (і нас, звісно), що любов збудовує (1 Кор. 8:1); що без любові нічого не має цінності (1 Кор. 13:1–3); і що все слід робити з тією любов'ю, яка походить від Бога (1 Кор. 16:14).

Але, без сумніву, найвищий прояв Божої любові ми бачимо у тому, що Ісус приніс себе в жертву за наші гріхи (Ів. 3:16).

Цей приклад спонукає нас ставитися до інших з тією ж любов'ю, яку Бог виявив до нас (1 Ів. 3:16)

“ЛЮБОВ БОГА” (2)

“Отак, брати: радійте, вдосконалюйтеся, втішайтесь, будьте однодумні, зберігайте мир – і Бог любові та миру буде з вами!” (2 Коринтян 13:11)

Павло зображує Бога у різних аспектах:

«Бог терпеливості» (Рим. 15:5)

«Бог надії» (Рим. 15:13)

«Бог миру» (Рим. 15:33))

«Бог [...] милосердя» (2 Кор. 1:3а)

«Бог усялякої потіхи» (2 Кор. 1:3б)

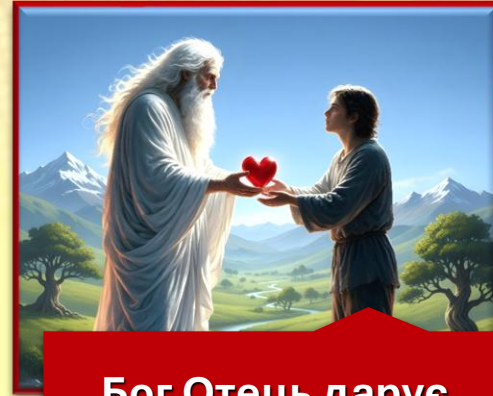

«Бог [...] любові» (2 Кор. 13:11)

Бог не лише володіє всіма цими рисами, але й є джерелом, з якого всі вони впливають до нас.

Як ми бачили, Бог є любов, але Він також є Богом любові, тобто:

Бог Отець дарує нам свою любов (1 Івана 3:1)

Бог Христос наповнює нас усякою повнотою Своєю любов'ю (Еф. 3:19)

Бог Святий Дух виливає на нас свою любов (Рим. 5:5)

“СПІЛЬНІСТЬ СВЯТОГО ДУХА”

“Благодать Господа Ісуса Христа, любов Бога і спільність Святого Духа – з усіма вами. [Амінь].” (2 Коринтян 13:13)

Павло бажає, щоб з нами були: благодать Особи (Господа Ісуса Христа); любов Особи (Бога); і спілкування... сили чи Особи? (2 Кор. 13:14). З міркувань логічної послідовності Павло має на увазі Особу (Святого Духа), а не силу.

У своїх понад 40 згадках про Святого Духа в листах до коринтян Павло зображує Його як особистість, а не як просту силу, що виходить від Бога:

Підготувати людей до місії (1 Коринтян 2:4)

відкрити нам глибини Божі
(1 Коринтян 2:10)

Навчає нас (1 Кор. 2:13)

Він перебуває в нас (1 Кор. 3:16)

Співпрацює з Христом для нашого
виправдання (1 Кор. 6:11)

Він дарує духовні дари (1 Кор. 12:7-11)

Він запечатує нас для спасіння (2 Кор. 1:22)

Закарбовує закон у наших серцях (2 Кор. 3:3)

Він дає нам нове життя у Христі (2 Кор. 3:6)

Дає нам свободу від гріха (2 Кор. 3:17)

“НЕХАЙ ВІН БУДЕ З УСІМА ВАМИ”

“за передбаченням Бога Отця, освяченням Духа, на послух і окроплення кров'ю Ісуса Христа, – благодать вам і мир хай помножаться!” (1 Петра 1:2)

Хоча ми звикли говорити про Трійцю (три божественні Особи, єдиний Бог) у порядку «Отець, Син, Дух» (Мт. 28:19), Павло подає її як «Син, Отець, Дух» (2 Кор. 13:14), а Петро — як «Отець, Дух, Син» (1 Пет. 1:2).

Між ними немає ієрархії, просто кожен з них виконує свою роль у плані спасіння, але всі вони мають ті самі риси та цілі.

Отже, Павло завершує свій лист, бажаючи, щоб благодать, любов і єдність усього Божества були з усіма нами (2 Кор. 13:14)

“Отець є повнотою Божества у тілесній формі і невидимий для людських очей.

Син є повнотою Божества, що виявилось. [...]

Утішитель, якого Христос обіцяв послати після Свого вознесіння на небо, — це Дух у всій повноті Божества, що виявляє силу Божої благодаті всім, хто приймає Христа і вірить у Нього як у свого особистого Спасителя. У небесній Трійці є три живі Особи; в ім'я цих трьох великих сил — Отця, Сина та Святого Духа — хрестяться ті, хто приймає Христа через віру, і ці сили співпрацюватимуть із слухняними підданими Неба в їхніх зусиллях жити новим життям у Христі”